

„Altmark“-affæren

drøttes livlig både i England og Tyskland. Den engelske presse hevdet det standpunkt at Norge kan stenge gjennomseilinga i sitt territorialområde for alle skip fra krigførende stater.

Sjøløst går ikke det. Folkeretten skal ikke bare sikre de nøytrale stater mot at deres territorium blir utnyttet av krigførende makter. Den gir samstundes de krigførende visse rettigheter i nøytral stats territorialfarvann på nærmere fastsatte vilkår.

At de forskjellige krigførende parter ønsker dette endret etter som det passer dem i de forskjellige situasjoner endrer intet i de faktiske forhold. De nøytrale stater har ikke hverken rett eller makt til å forandre eller oppheve folkerettens bestemmelser.

Også i Tyskland drøftes «Altmark-affæren» med iver. Der ser en den som et forsøk på å dra de nordiske stater inn i krigen. Og en truer ikke bare med at der neste gang skal gis et militært svar, men kommer også med en direkte trusel mot de sympatier og antipatier som pressen og folkemeninga ellers gir uttrykk for.

Vi kan forstå at Tyskland har savnet sympatiuttalelser fra Norge under krigen. Det er nemlig vel mye forlangt at vi skal uttale glede over senkinga av norske skip og myndinga av norske sjøfolk.

På den annen side skal heller ikke England vente noen sympatiuttalelser fra norsk side når engelske krigsskip brutalt og hensynsløst krenker norsk nøytrallitet.

† I slike tilfeller vender opinionen seg med samme styrke mot både England og Tyskland. Det er rettskrenkelsen og overgrepene protestene gjelder, og en stille ettertanke ville sikkert overbevise begge de krigførende parter om at protestene er berettiget.

22.2.40

Arvid Arisa